

fordærvede ved Lamhed eller Stivhed, at de maae ansees for ganske ubrugelige.

2den Klasse: De, som ved Dvæstning ere blevne satte ud af Stånd til at paatage sig nogetsomhelst Arbeide, hvorved de kunne bidrage til deres Livs Ophold.

Hertil regnes altsaa fornemmelig saadanne, som have faaet Saar eller Skade paa Legemets indre Organer; hvorved enten er tilveiebragt et stedsvarende betydeligt Ildbefindende, eller en ved enhver, endog let, Anstrengelse tilbagevendende Forstyrrelse i de vigtigste Livsytringer, navnligt Blodets Kredsløb, Aandedrættet og Nervevirksomheden.

Fremdeles skulle hertil regnes de, som have mistet den høire Haand eller Arm ved Amputation, eller have faaet denne saaledes fordærvet, at den er aldeles ubrugelig; de, som have mistet Hørelsen paa begge Øren, de, hvis Syn paa begge Øine er blevet svækket i den Grad, at de ikke kunne bruge dem til noget Slags Arbeide.

3die Klasse: De, som ved Dvæstning ere blevne aldeles uduelige til den Næringsvei, hvortil de ere oplærte, eller hvortil de vare i Begreb med at uddanne sig, da de indtraadte i Krigstjenesten, og som ogsaa til andre Næringsveie, hvortil de endnu kunde være dygtige, kun vilde medbringe en betydeligt forringet Arbeidskraft.

Hvorvidt en Invalid bliver at regne til denne Klasse, bestemmes i det enkelte Tilfælde efter de Forordninger, som hver enkelt Næringsvei stiller til dens Førlighed, som skal drive den; dog skulle til denne Klasse altid regnes de, som have mistet den venstre Haand eller Arm, eller have faaet den saaledes fordærvet, at den er aldeles ubrugelig; de, som have mistet et Been ved Amputation, eller have faaet det i den Grad forfortet, at de maae anlægge et kunstigt Been; de, som have faaet en saadan Svaghed i et eller begge Been, at de ikke kunne bevæge sig uden ved Hjælp af Krykker.

4de Klasse: De, som ere blevne saaledes qvæstede, at de vel ikke ganske have tabt deres Arbeidsdygtighed, men dog saa stor en Deel af samme, at de i det Høieste kunne vente halv Arbeidsløn.

Til denne Klasse skulle de regnes, som have faaet vedvarende Stivhed i to større Led eller som i et enkelt større Led have faaet vedvarende Stivhed i Forbindelse med betydelig Forrumning; de, som have mistet det Halve af en Haand eller hele Foden; de, som have mistet Synet paa det ene Øie.

Fremdeles skulle hertil regnes de, hvis Ødre i den Grad er blevet vanhedet, at det kan antages at ville lægge væsentlige Hindringer iveien for dem ved deres Samfærjel med andre Menneffer.

5te Klasse: De, som ved Dvæstning have tabt betydeligt i Arbeidsdygtighed, men dog ikke saa meget, at de jo endnu kunne vente over halv Arbeidsløn.

Hertil regnes de, som have faaet vedvarende Stivhed i et større Ledmod, Lamhed eller Krampe i enkelte Muskelpartier; de, som have mistet flere Fingre; de, som have mistet det Halve af Foden, eller hvis Gang af andre Aarsager er bleven meget vanskelig eller smerterfuld.

6te Klasse: De, som ved Dvæstning have faaet en Skade, der, uden at berøve dem meget af deres Arbeidsdygtighed, volder dem stadig Uleilighed eller et udtalt Anlæg til jævnlige tilbagevendende Sygdomme.

Hertil henregnes de, som have faaet Saar, der ikke ville læges; de, som have faaet Rugler eller andre Vaaben eller Stykker af Vaaben ind i Legemet, naar disses Tilstedeværelse giver sig tilkjende; de, som have faaet strammende Ar; de, som have mistet en enkelt Finger, eller enkelte Led paa flere Fingre; de, som ere blevne halte.

De, som ere komne tilfælde ved Fald, Feilspring, Forvridding, Forbrænding eller Frost, skulle regnes lige med Qvæstede. Derimod skal Underlivsbrok, saafremt det kan holdes inde ved Baand, ikke give Krav paa Erstatning.

De, som ere blevne invalide ved Sygdom, skulle inddeles i de samme Classer efter Graden af deres Førlighedstid, saafremt det skønnes, at de ikke have medbragt Spiren til deres Sygdom i Krigen; dog skulle de bestandigt staae en Klasse lavere end de Qvæstede, saa at den, der ved Sygdom har faaet en Skade, som vilde sætte